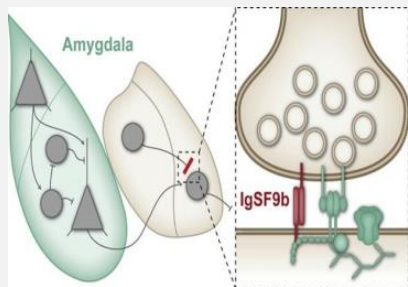


یک پروتئین در مغز، کلید درمان اضطراب

پژوهشگران پروتئینی را در مغز شناسایی کرده‌اند که مسدود کردن آن می‌تواند هدفی کلیدی و جدید برای درمان اضطراب باشد.



پژوهشگران پروتئینی را در مغز شناسایی کرده‌اند که مسدود کردن آن می‌تواند هدفی کلیدی و جدید برای درمان اضطراب باشد.

به گزارش ایسنا و به نقل از گیزمگ، تشویش و اضطراب یک حالت روانی عادی است، اما نه زمانی که تا حدی از کنترل خارج شود که مانع از خروج از خانه شده و منجر به گوشه نشین شدن شود.

داروهای ضد اضطراب کنونی دارای برخی عوارض جانبی هستند، اما محققان موسسه پزشکی "مکس پلانک" (Max Planck) اکنون یک پروتئین را در مغز شناسایی کرده‌اند که ممکن است هدف جدیدی برای درمان جدید و هدفمند تشویش و اضطراب باشد.

مغز یک اندام فوق العاده پیچیده است، بنابراین هنوز هیچ علت دقیقی برای ابتلا به اضطراب یافت نشده است، اما تصور می‌شود که ناحیه "آمیگدال" (amygdala) در مغز یکی از نقش‌های اصلی را بر عهده دارد.

آمیگدال بخشی از مغز محسوب می‌شود که احساسات ترس و اضطراب را پردازش می‌کند، باور دانشمندان بر این است که بیش فعالی آمیگدال با اختلالات اضطرابی مرتبط است.

بعضی از داروهای ضد اضطراب موجود، مانند بنزودیازپین‌ها، آمیگدال را هدف قرار می‌دهند. به طور خاص، آنها این کار را با افزایش سیناپس‌های مهار کننده انجام می‌دهند که همانطور که از نام آنها مشخص است، فعالیت نورون‌های مجاور را کاهش می‌دهند.

در این مورد که نورون‌های مربوط به ترس یا اضطراب ممکن است فعالیت بیش از حدی داشته باشند، این دارو آنها را آرام می‌کند.

متأسفانه داروها تنها روی نقطه هدف تأثیر نمی‌گذارند و این دارو نیز بسیاری از نورون‌های مهار کننده دیگر را تحت تأثیر قرار می‌دهد که منجر به بروز عوارض جانبی مانند خواب‌آلودگی و کاهش تمرکز می‌شود.

بنابراین توسعه داروهای جدید که هدفمندتر باشند، یک اولویت کلیدی است.

محققان موسسه مکس پلانک دریافته‌اند که پروتئینی موسوم به "IgSF9b" در مغز، پل‌هایی را بین سیناپس‌های مهار کننده ایجاد می‌کند که می‌تواند اثر گذار باشد.

به همین منظور، محققان این پروتئین را بررسی کردند و مشخص شد که این پروتئین تازه کشف شده، نوعی پل در بین سیناپس‌های مهار کننده ایجاد می‌کند که می‌تواند اثر مهارتی را از بین ببرد.

محققان معتقدند که مسدود کردن این پروتئین ممکن است یک رویکرد هدفمندتر برای درمان اختلالات اضطرابی فراهم کند.

آنها برای آزمایش آن، موش‌های مبتلا به اضطراب پاتولوژیک را آزمایش کردند. این حیوانات به جای جست و خیز در لانه خود، به یک گوشه می‌خیزند و در همان جا ساکن می‌مانند. اما هنگامی که محققان تولید IgSF9b را در مغز آنها مسدود کردند، دریافتند که علائم اضطراب در موش‌ها ناپدید شد و موش‌ها به طور طبیعی در لانه خود حرکت می‌کنند.

بررسی آمیگدال این حیوانات تأیید کرد که این تغییر رفتار ناشی از بهبود عملکرد سیناپس‌های مهار کننده است.

"اولگا بابائف" نویسنده این مطالعه می گوید: مسدود کردن پروتئین IgSF۹b در موش های مبتلا به آسیب تشویش و اضطراب در خلاص کردن آنها از اضطراب موثر بود و رفتارهای اضطرابی را در این حیوانات به حالت عادی درآورد. بنابراین این پروتئین می تواند یک هدف برای رویکردهای دارویی به منظور درمان اختلالات اضطراب باشد. این تحقیق در نشریه Nature Communications منتشر شده است.